

Иск, предявен на 15 декември 2020 г. — Planistat Europe и Charlot/Комисия

(Дело T-735/20)

(2021/С 53/65)

Език на производството: френски

Страни

Ищци: Planistat Europe (Париж, Франция), Hervé-Patrick Charlot (Париж) (представител: F. Martin Laprade, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Ищите искат от Общия съд:

- да признае за установено, че Европейската комисия е създала основания за ангажиране на извъндоговорната ѝ отговорност по член 340 ДФЕС:
 - като е допуснала достатъчно съществено нарушение на принципа за полагане на грижа и на добра администрация,
 - като е допуснала достатъчно съществено нарушение на правото на защита,
 - като е допуснала достатъчно съществено нарушение на задължението за поверителност,
 - като по този начин е причинила имуществени и/или неимуществени вреди на дружество Planistat и на неговия управител г-н Charlot,

и съответно,

- да осъди Европейската комисията да заплати сумата от 150 000 EUR като обезщетение да претърпените от г-н Hervé-Patrick Charlot неимуществени вреди,
- да осъди Европейската комисия да заплати сумата от 11 600 000 EUR като обезщетение за претърпените от ищите имуществени вреди,
- да осъди Европейската комисия да заплати всички съдебни разноски по производството, направени от дружество Planistat и от г-н Hervé-Patrick Charlot.

Основания и основни доводи

В подкрепа на искането си ищите изтъкват четири основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на задължението за полагане на грижа и на правото на добра администрация по повод извършеното от страна на Европейската служба за борба с измамите (OLAF), а впоследствие и от Комисията, набедяване в престъпления на ищите, чиято невинност била окончателно потвърдена на 16 юни 2016 г. от Френския касационен съд. В тази връзка ищите твърдят, че:

- администрацията на Европейския съюз не е отчела законните интереси на ищите, които били несправедливо набедени в извършването на престъпления, като по този начин е нарушила задължението си за полагане на грижа спрямо тях,
- правото на добра администрация очевидно включва правото на всяко лице да не бъде обект на набедяване в престъпление от страна на служителите и институциите на Съюза.

2. Второто основание е изведено от нарушение на правото на добра администрация и от нарушение на правото на защита и на принципа на презумпцията за невиновност по повод на проявената недопустима самонадеяност от страна на OLAF при набедяването на ищите пред френските власти, осъществено с писмо от 19 март 2003 г. В тази връзка ищите твърдят, че:
- OLAF е действала прибързано, което е несъвместимо със задължението за спазване на разумен срок, като в деня след образуване на външното разследване срещу ищите е предоставила данни на френските власти,
 - OLAF е трябвало да разглежда ищите като длъжностни лица на ЕС и да изчака събирането на допълнителни данни, които да й позволят да вземе задълбочено решение,
 - OLAF е трябвало като предпазна мярка предварително да уведоми ищите, за да получи техните обяснения в рамките на състезателно производство,
 - OLAF не е трябвало да използва категорични формулировки, които създават впечатление, че ищите са виновни в извършването на „кражба“ в ущърб на фондовете на Общността.
3. Третото основание е изведено от нарушение на задължението за поверителност във връзка с личните данни, от нарушение на правото на добра администрация и на принципа на презумпцията за невиновност по повод на „изтичането“ от OLAF на информация относно съдържанието на писмото от 19 март 2003 г., с което е осъществила набедяването. В тази връзка ищите твърдят, че:
- OLAF не е спазила задължението за поверителност, което е длъжна да спазва в рамките на провежданите от нея разследвания,
 - OLAF е нарушила принципа на добра администрация, доколкото този принцип предполага правото на лице отнасящите се до него дела да бъдат разглеждани при спазване на поверителността,
 - OLAF е нарушила принципа на презумпцията за невиновност, като е допуснала изтичането на информация, която се съдържа в направеното от нея набедяване на ищите в извършване на престъпление.
4. Четвъртото основание е изведено от допуснато нарушение на правото на добра администрация и на принципа на презумпцията за невиновност при подаването на искане за конституиране в качеството на граждански ищец и при публикуването от Комисията на съобщение за медиите през юли 2003 г. Ищите твърдят, че:
- Комисията е действала прибързано, което е несъвместимо със задължението за спазване на разумен срок,
 - Комисията е трябвало да изчака констатациите от разследването на OLAF, които да й позволят да вземе задълбочено решение във връзка с евентуалното подаване на искане за конституиране в качеството на граждански ищец,
 - Комисията не е действала безпристрастно по отношение на ищите, тъй като е отдала приоритет на собствените си финансови интереси, макар тези интереси да не са били сериозно застрашени,
 - Комисията е нарушила принципа на презумпцията за невиновност, като е публикувала съобщение за медиите на 9 юли 2003 г.

Жалба, подадена на 16 декември 2020 г. — Ryanair/Комисия

(Дело T-737/20)

(2021/C 53/66)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ryanair DAC (Суорд, Ирландия) (представители: E. Vahida, F. Laprévotte, V. Blanc, S. Rating и I. Metaxas-Maranghidis, адвокати)

Ответник: Европейска комисия